

Σας καλωσορίζω και εγώ με την σειρά μου στην ημερίδα της Re- Battery A.E., του 2ου Συστήματος Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσσωρευτών, με Πανελλαδική εμβέλεια, ΜΗ Κερδοσκοπικού χαρακτήρα και ελπίζω να υπάρχει συνέχεια ως προς την δράση της και τις πρωτοβουλίες, αλλά και την ενημέρωση και την βοήθεια που πρέπει να προσφέρει σε όλους τους εμπλεκόμενους αυτού του ιδιαίτερου υλικού, που λέγεται συσσωρευτής Μολύβδου – οξέως και που ενώ είναι επικίνδυνο για το περιβάλλον και χρήζει ειδικής μεταχείρισης ως επικίνδυνο απόβλητο, για κάποιους από εμάς είναι Α' ύλη για τις εργασίες μας και δίνει δουλειά σε πολλές οικογένειες.

Πρώτα απ' όλα όμως θα ήθελα να συστηθώ, για όσους από εσάς δεν με γνωρίζουν. Ονομάζομαι Αποστολίδου Όλγα και είμαι Νόμιμη Εκπρόσωπος της EVROS LEAD A.E., η οποία δραστηριοποιείται τόσο στην ΣΥΛΛΟΓΗ, όσο και στην Ανακύκλωση των παλαιών συσσωρευτών μολύβδου – οξέως με χύτευση και στην παραγωγή Μολύβδου και προϊόντων αυτού.

Από το 2004 που βρίσκομαι σε αυτό το επάγγελμα – της ανακύκλωσης των συσσωρευτών ειδικότερα – το μόνο πράγμα που ακούω είναι ότι στη χώρα μας κάθε χρόνο διακινούνται **πολύ μεγάλες ποσότητες** παλιών μπαταριών προς Ανακύκλωση, πως οι ποσότητες αυτές ύστερα από ειδικούς υπολογισμούς αγγίζουν τους 30.000–40.000 tn και την ανάγκη της πολιτείας για την επίτευξη των στόχων ως προς την καταγραφή και Ανακύκλωση τους.

Η «διαδρομή της ζωής» ενός συσσωρευτή ξεκινά από την κατασκευή του και τελειώνει με την αντικατάσταση του με έναν νέο, οπότε και γίνεται απόβλητο. Απόβλητο γίνεται και με την απόσυρση ενός οχήματος ή μηχανήματος που φέρει συσσωρευτή. Από αυτό το σημείο και μετά υπάρχει μια σειρά διαδικασιών ως προς την σύννομη και ορθολογική διαχείριση και καταγραφή του.

Ας δούμε εν συντομία τι γίνεται:

Πρώτος σε αυτή τη διαδικασία έρχεται ο παραγωγός του αποβλήτου, ο οποίος πρέπει να διατηρεί και να συμπληρώνει το Ειδικό βιβλίο διακίνησης συσσωρευτών σύμφωνα με το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα και εκεί αναγράφονται όλες οι ποσότητες (την αγορά νέων συσσωρευτών – αντικατάσταση, πώληση συσσωρευτών **και παράδοση αποβλήτου**)

Αμέσως μετά έρχεται η σειρά του Συλλέκτη, για την συλλογή και μεταφορά του αποβλήτου και σε μερικές περιπτώσεις (ανάλογα με την άδεια του) στην δευτερογενή αποθήκευση αυτού. Αυτός πρέπει να εκδώσει το Έντυπο Επικινδύνων τετραπλό, ένα για κάθε ενδιαφερόμενο, όπως για το αρχείο του, για τον παραγωγό, για το Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης και για τον Ανακυκλωτή που θα παραδώσει το απόβλητο.

Και τέλος ο Ανακυκλωτής, που και αυτός με την σειρά του θα πρέπει να διαχειριστεί το απόβλητο όπως ορίζουν οι νόμοι και οι κανόνες του κράτους.

Το κυριότερο και μεγαλύτερο πρόβλημα είναι το παράνομο δίκτυο. Δεν υπάρχουν νόμιμοι και παράνομοι Συλλέκτες. Ή είσαι συλλέκτης Ή δεν είσαι. Εάν δεν διαθέτεις τα απαραίτητα (άδειες, έντυπα, μεταφορικά, κ.λπ.) δεν είσαι Συλλέκτης. Για να γίνεις όμως, έχεις επενδύσει

σε χρόνο, εξοπλισμό, άδειες, ασφάλειες, μελέτες, προσωπικό και ότι άλλο απαιτείται για την δραστηριοποίηση αυτή. Με το παράνομο δίκτυο, ένα πολύ μεγάλο μέρος των ποσοτήτων χάνεται από την καταγραφή, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να πιάσουμε τους στόχους και για να μην σας κουράζω με τα αυτονόητα, να υπάρχει πρόβλημα σε όλους τους αδειοδοτημένους.

Αθέμιτος Ανταγωνισμός

Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα. Πως μπορούμε να ανταγωνιστούμε με τις παράνομες δραστηριότητες και τις **υψηλές τιμές**, όταν αυτοί δεν έχουν ξοδέψει τίποτα από τα παραπάνω. Κόβουν και ράβουν με λίγα λόγια μέσα στην αγορά. Και σαν να μην φτάνουν τα υπόλοιπα, θα πρέπει να απολογηθούμε κιόλας για τις χαμηλότερες τιμές που δίνουμε στους παραγωγούς του αποβλήτου. Με το παράνομο δίκτυο, υπάρχει εκτός της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και η οικονομική επιβάρυνση του κράτους από την φοροδιαφυγή.

Το παράνομο δίκτυο υπάρχει εντός αλλά και εκτός της χώρας. **Οι παράνομες εξαγωγές είναι σε «άνθηση»** θα έλεγα εκτός εισαγωγικών. Υπάρχουν περιπτώσεις που οι εν λόγω έχουν φτάσει μέχρι την πόρτα του εργοστασίου μας και έχουν καταγγεληθεί, χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα, μιας και οι υπηρεσίες αδυνατούν να κινηθούν γρήγορα και αποτελεσματικά για πολλούς λόγους (έλλειψη γνώσεων, ειδικού προσωπικού για τέτοιες περιπτώσεις, έλλειψη μέσων, αρμοδιοτήτων, κ.λπ.)

Αυτό είναι ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα.

Η αδυναμία αυτή των Αρμόδιων Υπηρεσιών ή το γεγονός πολλές φορές στο ότι δεν έχουν καν αρμοδιότητα για να επέμβουν άμεσα, δημιουργεί έδαφος για να πράττουν ανενόχλητοι οι επιτηδείοι.

Έλλιπείς έλεγχος από τις υπάρχουσες υπηρεσίες στο τόπο παραγωγής του αποβλήτου.

Όλοι οι εγγεγραμμένοι συλλέκτες και ανακυκλωτές ελεγχόμαστε ως προς την ορθολογική και σύννομη δραστηριότητα μας. Αυτό γίνεται είτε κατά την ανανέωση, είτε κατά την έκδοση κάποιας άδειας μας. Ακόμα, γίνεται με επιτόπιους ελέγχους στην έδρα των εγκαταστάσεων μας, στα έντυπα επικινδύνων που παραδίδουμε και όποιο άλλο τρόπο κρίνουν οι υπηρεσίες. Ο έλεγχος κατά την γνώμη μου θα πρέπει να ξεκινά από τον τόπο παραγωγής και **να φτάνει μέχρι και τον τελικό αποδέκτη**.

Υπόλογοι δηλαδή σε αυτή τη διαδικασία θα πρέπει να είμαστε **ΟΛΟΙ**. Και για να είμαι ακόμα πιο συγκεκριμένη στα λεγόμενα μου, θα πρέπει να ξεκινά από τους προμηθευτές των ΝΕΩΝ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΩΝ. Δηλαδή, για να προμηθευτεί μια εγκατάσταση νέους συσσωρευτές, θα πρέπει να παραδώσει το έντυπο επικινδύνων που να εξηγεί «την τύχη» των παλιών.

Και οι κατά τόπους Νομαρχιακές Περιφέρειες που αδειοδοτούν και θεωρούν το Ειδικό βιβλίο διακίνησης των συσσωρευτών των παραγωγών, να προβαίνουν και στους ανάλογους ελέγχους, έστω και δειγματοληπτικά.

Ένα άλλο μεγάλο και μείζον θέμα είναι τα Συστήματα Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσσωρευτών.

Ο ρόλος των συστημάτων θα πρέπει να είναι η οργάνωση και ο συντονισμός κάθε εμπλεκόμενου, πράγμα που δικαιολογεί την ύπαρξή τους. Είναι δηλαδή ρυθμιστικός – καταγραφικός και ενημερωτικός προς κάθε κατεύθυνση. Τα συστήματα μέχρι σήμερα δεν δρουν με αυτό το σκεπτικό. Δίνουν την εντύπωση πως αποσκοπούν στο προσωπικό τους κέρδος, μιας και λειτουργούν ανταγωνιστικά έναντι των υπολοίπων και βάζοντας εμπόδια σε πολλές περιπτώσεις στους συλλέκτες, αφού είναι συλλέκτες και οι ίδιοι.

Τα συστήματα εισπράττουν το τέλος Ανακύκλωσης, στην ουσία από τον καταναλωτή. Που είναι αυτό το ποσό; Και στ' αλήθεια, πέραν των εξόδων για την λειτουργία τους που βρίσκεται το υπόλοιπο; Και ποια είναι τα έξοδα τους; Ποιος εγκρίνει αυτά τα ποσά; Και ποιος ελέγχει αν είναι σωστά και όχι προκλητικά για τους καιρούς που ζούμε; Και τελικά θα πρέπει να ονομάζεται τέλος Ανακύκλωσης;

Εδώ βέβαια θα ήθελα να εξαιρέσω τη Re-Battery A.E., διότι μέχρι στιγμής δεν μας έδωσε αφορμή για τέτοιες δραστηριότητες, αντίθετα, η βοήθεια της ήταν πολύτιμη σε πολλές περιπτώσεις.

Δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερο, μιας και τα γνωρίζετε όλοι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε μέσα από ημερίδες, καταγγελίες και επιστολές.

Θέλω να επισημάνω κάτι σημαντικό. Το είπα στην αρχή της ομιλίας μου, επιβεβαιώθηκε και από επίσημα χείλη σήμερα. Άκουσα από τους εκπροσώπους του Ε.Ο.ΑΝ. και του ΥΠΕΚΑ να επιβεβαιώνουν ότι η ποσότητα του αποβλήτου που παράγεται στην χώρα μας είναι 30.000-40.000 tn. Εγώ μπόρεσα την περσινή χρονιά να εξασφαλίσω για την εταιρεία μου μόνο 1.500 tn. Την υπόλοιπη ποσότητα αποβλήτου αναγκάστηκα να την κάνω εισαγωγή από ξένες χώρες, προκειμένου να λειτουργήσει η επιχείρησή μου στοιχειωδώς.

Κύριοι εκπρόσωποι του κράτους σας ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΠΟΛΥ βρείτε αυτή την παράνομη ποσότητα που ξέρετε ότι υπάρχει και διακινείται εκτός νόμιμης αγοράς. Και δώστε μου και εμένα λίγη ποσότητα από αυτήν για να μην αναγκάζομαι να κάνω εισαγωγή αποβλήτου. Την χρειάζεται η επιχείρησή μου για να επιβιώσουμε.

Τέλος θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι πως εδώ δεν βρίσκομαι ως εκπρόσωπος ούτε των Ανακυκλωτών αλλά ούτε και των Συλλεκτών. Οι απόψεις είναι καθαρά προσωπικές και μέσα από την εμπειρία μου σ' αυτό τον χώρο.

Εύχομαι στην Re-Battery A.E. την επίτευξη των στόχων της και για όσα έχει δεσμευτεί απέναντι στην πολιτεία και σε μας, για να μπορεί να δικαιολογεί την ύπαρξή της, μέσα από

συνεργασίες και ενέργειες, με μοναδικό σκοπό στο να βοηθήσει τον κλάδο και όχι άλλους σκοπούς. Την θέλουμε βοηθό και όχι ανταγωνιστή. Απ' αυτούς εξάλλου έχουμε.

Ευχαριστώ.